

UN AUTOR PROPER AL SEU PÚBLIC

Rafel Nadal, amb *La senyora Stendhal*, va confirmar que té una àmplia i fidel legió de lectors, que s'acosten a la parada i li expliquen les seves pròpies històries

LA MEMÒRIA DE LA GUERRA

Javier Cercas ha tornat a commoure, aquesta vegada amb la història basada en el seu besoncle mort en la batalla de l'Ebre, a *El monarca de las sombras*

Si jo et signo, tu em signes

L'ESCRITORA

Tina Vallès

Han passat onze anys des del meu primer Sant Jordi. I onze anys i dotze títols després (tres llibres de contes, dues novel·les i set llibres infantils) encara la diada més moguda que he viscut amb ganes de compartir-la amb tots els que vinguin a veure'm a alguna de les sis parades on seuré a esperar visites amb un bolígraf entre els dits i la millor de les paciències. Sé que la paraula que més diré serà gràcies. Ho sé perquè fa dos mesos exactes que la dic un munt de cops cada dia i totes les lletres les pronuncio amb la més transparent de les sinceritats.

Des del 22 de febrer, quan *La memòria de l'arbre* va arribar a les llibreries, tot han sigut sorpreses de les bones: he visitat més llibreries que mai, he conegut un munt de lectors, m'han entrevistat i ressenyat pertot, el llibre ja ha arribat a la segona edició (després d'una primera edició de tres mil), cada dia rebo missatges de gent que ja m'ha llegit, he dedicat molts llibres... I són tantes les coses que han passat des que em van donar el premi Anagrama Llibres a primers de gener d'enguany que diria que ja les visc en tercera persona, que la primera se m'ha esgotat.

Per tot això, de Sant Jordi crec que no n'hauria d'esperar res, així que l'encaro amb una llibreta nova de trinca perquè vull compartir la festa amb els que em vinguin a veure. "Si jo et signo un llibre, tu em signes a la llibreta", els diré. I és que intueixo que també se m'esgotarà la tercera persona, i hauré de tirar de la segona per sobreviure a un dia que preveig que vindrà carregat d'emocions (en part perquè ja no em funciona cap cuirassa, perquè aquesta diada soc més vulnerable que mai).

Al final del dia completaré aquest article (que escric el 22 d'abril al vespre) enviant el número de signatures que hi ha a la llibreta a *La Vanguardia*, perquè l'escriguin aquí, després d'aquests dos punts: 54. Sigui quina sigui la xifra que heu llegit abans del punt, Sant Jordi serà un gran dia per dir gràcies tants cops com calgui.●

L'hormona, el tuit i el llibre

EL MIRADOR

Justo Barranco

Els més petits llegeixen. Fins i tot els agrada fer-ho. Però quan arriba l'adolescència, especialment entre els nois, "arriben també l'hormona i el tuit i deixen de llegir". A l'hormona no cal donar-li gaires voltes. Respecte al tuit, és el terme que utilitza l'editor David Trias dissabte a la nit, durant la festa de Sant Jordi de *La Vanguardia*, per referir-se a les absorbents, insaciabls xarxes socials.

L'hormona i el tuit els fan por, als editors, reconeix. Després de la seva arribada, a veure qui rehabilita aquests lectors que anaven tan bé. Però Trias també explica que, dins del seu grup editorial, el cada dia que passa més extens Penguin Random House, la divisió juvenil –no s'està posant medalles, perquè no és la seva– és la que creix més clarament. Ell raona que és així perquè potser els pares pensen que gairebé no tenen temps per llegir o que ja tenen prou llibres a les prestatgeries de casa, però en canvi, si poden, no escatimen diners a l'hora de comprar un llibre per als fills.

Si els agrada un autor i volen la seva darrera trilogia juvenil, que és la moda d'ara, de tres en tres, se la compren. I si en volen deu, els en compren deu.

Unes afirmacions que tenien el millor camp de proves ahir a les llargues cues que envoltaven les parades de firmes de tot Barcelona, molts dels integrants de les quals –les cues– eren, contra el tòpic, adolescents. Sí, malgrat tot, els adolescents llegeixen. Però és cert també que, en molts casos, són elles, les adolescents, les que llegeixen. I les que fan llargues cues que pocs adults aguantarien per aconseguir la firma dels autors favorits, tot i que en aquest cas tenen sort i no els fa falta muntar un campament durant un mes, com quan es tracta d'accedir a un concert de Justin Bieber.

I sí, alguns dels adolescents a la recerca d'un autògraf van carregats de llibres. Per exemple, de quatre llibres de la sèrie *Wonder*, creada per una de les supervendes del món infantil i juvenil, la nord-americana d'origen colombià R.J. Palacio, que ahir explicava des de la tauleta en la qual firmava a la plaça Vicenç Martorell, al costat de La Central del Raval, que creu que l'ascens de "la literatura per a nens

i adolescents es deu al fet que potser finalment ha rebut el suport crític que no tenia, un fet que va canviar gràcies a J.K. Rowling". I afegeix que és una literatura que pot llegir tothom, a la família –explica que li han vingut fins i tot àvies a buscar firmes–, i que permet compartir bones converses. I pensar: la Luna, de 14 anys, una de les que ha anat a conèixer l'autora, diu que *Wonder* li va agradar molt per-

Segons l'autora de 'Wonder', J.K. Rowling és la que ha permès l'ascens de la literatura infantil i juvenil

què "és una crítica de la societat: m'ha fet reflexionar molt sobre com els que són diferents sempre són maltractats i pateixen molt més; és una obra perquè la gent pensi". Després d'això, no queda cap dubte que molts adolescents pugen forts.

També físicament. L'Elena i la Maria són de les que han fet dues hores de cua per aconseguir que els firmi un llibre l'escriptor andalús

Blue Jeans al passeig de Gràcia. "Són històries que li poden passar a qualsevol adolescent, properes a nosaltres, en primera persona", diuen. També llegeixen Albert Espinosa, diuen. La Paula, de 19 anys, que ha esperat encara més perquè li firmi *Tan senzill com estar amb tu*, diu que va començar a llegir Blue Jeans a l'inici de la secundària i que les seves històries han crescut amb ella fins a la universitat. I tots coincideixen que no és que no vulguin llegir, sinó que volen llegir coses que connectin "amb la mentalitat de la nostra època", explica una jove que espera que li firmi les poesies –*Mi chica revolucionaria*– el cantant Diego Ojeda, que l'interessa més que "Lorca, molt enrevestit, no s'entén".

Blue Jeans, després de firmar durant gairebé cinc hores a la Casa del Llibre –només n'havien de ser tres–, coincideix en el diagnòstic: explica l'increïble èxit entre els seus lectors perquè s'identifiquen amb alguns trets dels personatges, gent del segle XXI que viuen el mateix que ells, molt reals, obres molt corals que fan que alguna cosa d'algun d'ells toqui sempre algú. Dit d'una altra manera: quan l'hormona i el tuit arriben, millor que també hi siguin dins de les novel·les.●

Blue Jeans va estar firmant des de les onze fins gairebé les quatre de la tarda en una parada del passeig de Gràcia

CRISTINA GALLEGU